

Як же мені потрапити на небо? ¹ (Ukrainisch, Ukrainian)

Багато людей не хочуть замислюватись над питанням про вічність. Ми це спостерігаємо навіть у тих, хто думає про свою смерть. Американська актриса *Дрю Берімор* дитиною зіграла головну роль у фантастичному фільмі «Інопланетянин» і стала кінозіркою. Коли їй було 28 років, вона заявила: «Якщо я помру швидше, ніж моя кішка, тоді нехай їй дадуть зжерти мій попіл. Так я продовжу своє життя хоч у кішці». Невже таке абсолютне невігластво і бездумна короткозорість у питаннях смерті не страшить?

В часи Ісуса до Нього приходило багато людей. Прохання їхні переважно мали земний характер:

- **Десять прокажених хотіли зцілитись** (Лука 17:13).
- **Сліпі хотіли прозріти** (Матей 9:27).
- **Хтось очікував допомоги у питанні поділу спадщини** (Лука 12:13-14).
- **Фарисеї приходили із лукавим запитанням: чи сплачувати їм податок кесарю?** (Матей 22:17).

І тільки деякі приходили до Ісуса, щоб від Нього дізнатися, як потрапити на небо. Один багатий молодий чоловік шукав Ісуса, щоб запитатися: «Учителю Добрий, що робити мені, щоб успадкувати вічне життя?» (Лука 18:18). Ісус відповів йому, щоб він продав усе багатство, за яке тримається його серце, і слідував за Ним. Через те, що юнак був дуже багатим, він не прислухався до поради Ісуса, тим самим відмовившись від неба.

Були й такі, які неба зовсім не шукали, але при зустрічі з Ісусом воно їм було показане. І вони одразу приймали його.

Наприклад, Закхей хотів обов'язково побачити Ісуса. Але він знайшов більше, ніж сподівався. Коли Ісус гостював у Закхея, той знайшов небеса. Ісус сказав до нього: «Сьогодні на дім цей спасіння прийшло» (Лука 19:9).

То що ж таке Небесне Царство, як ми можемо знайти його?

Після сказаного вище, можемо зробити такі висновки:

- Царство Небесне знаходимо в один особливий день. Важливо це знати, бо і для вас буде можливо, любі читачі, вже сьогодні прийняти у Бога життя вічне.
- Отримання Царства Небесного не вимагає від нас виконання якихось особливих дій.
- Царство Небесне можливо знайти і не готуючись до цього.

Зазвичай, наші власні ідеї, як потрапити на небо, є неправильними, якщо ми не опираємося на Божі вислови. Одна співачка у своїй пісні про клоуна, який перестав виступати після довгих років роботи в цирку, стверджувала: «Він, звичайно, потрапить на небо, бо приносив людям радість.» А одна багата жінка побувала дім для бідних, у якому двадцять жінок могли проживати безкоштовно. Вона скріпила це однією умовою: ці жінки були зобов'язані щодня протягом однієї години молитися за спасіння душі їхньої благодійниці.

¹ Übersetzung des Traktates „Wie komme ich in den Himmel?“ ins Ukrainische.

Але що в дійсності принесе нам небо?

Для того, щоб роз`яснити нам це, Ісус розповів притчу. У Євангелії від Луки 14:16 Він каже про одного чоловіка (у притчі він втілює Бога), який хоче влаштувати великий бенкет (що відповідає небу), і розіслав багатьом людям особисті запрошення. Проте відповіді дуже розчарували: «І почали вони, ніби змовившись, відмовлятися.

Перший йому сказав: поле купив я...

Другий: п`ять пар волів купив я...

Третій: одружився я і тому не можу прийти».

Ісус закінчує притчу словами господаря: **«Жоден із запрошених мужів тих не покуштує моєї вечері»** (Лука 14:24).

Із цього стає видно, небеса можна отримати, можна і втратити. Вирішальною точкою є-чи приймемо ми запрошення, чи відмовимось від нього. Невже буває щось простіше за це? Певно, що ні! І якщо колись багато людей не опиняться на небі, то не через те, що вони не знали шляху, а через те, що вони не прийняли запрошення.

Ті троє названих людей в притчі не будуть нам за приклад, тому що ніхто з них не прийняв запрошення і не прийшов на бенкет! Невже тепер бенкет не відбудеться? Навпаки! Після оцих відмов господар наказує своїм слугам запрошувати всіх. Тепер він не замовляє запрошувальні листівки із золотим обрамленням. Тепер досить простого слова: «Прийдіть!» І кожен, хто приймає запрошення, отримує персональне для нього місце на бенкеті. І що ж відбувається? Так, люди приходять навіть великим натовпом. Минає ще трохи часу, і господар бачить, що є ще вільні місця! І він каже своїм слугам: «Ідіть знову і запрошуйте ще!»

На цьому місці я хочу перевести цю притчу на нас, бо вона точно відповідає нашій сьогodнішній ситуації. На небесах є ще вільні місця, і Бог каже тобі: «Ходи і займи своє місце на небі! Будь розумний і резервуй собі місце на цілу вічність! Зроби це ще сьогodні!»

Небо надзвичайно прекрасне, і тому Ісус Христос порівнює його з великим бенкетом. У першому листі до коринтян (2:9) йдеться: **«Чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серці людині не впало, те Бог приготував був тим, хто любить Його»**. Нічого, абсолютно нічого ні, на цій землі навіть приблизно не може дорівнятися до неба. Так невимовно красиво є там! Небо настільки дорогоцінне, що ми ні в якому разі не повинні пропустити можливості туди потрапити. Один відкрив для нас ворота до неба. І це Ісус Христос, Син Божий! Завдяки Йому є так просто туди потрапити. Тепер це залежить тільки від нашої власної волі. Тільки недалекоглядні, як ті три мужчини з притчі, не приймуть запрошення.

Спасіння відбувається через Господа Ісуса

У книзі діяння апостолів (2:21) читаємо дуже важливу строфу: «А кожен, хто покличе Господнє Ім`я, той спасеться». Це є центральним твердженням Нового Завіту.

Коли апостол Павло перебував у в`язниці у місті Філіппи, у розмові з охоронцем він уточнив ще конкретніше: **«Віруй в Господа Ісуса, – і будеш спасений ти**

сам та твій дім». (Діяння 16:31). Це твердження коротке, проте чітке і таке, що змінює життя. Ще тієї ж ночі охоронець покавсяся і охрестився вірою в Бога.

Від чого спасає Ісус? Це ми обов'язково повинні знати: від шляху, який веде у вічне прокляття, в пекло. Як про небо, так і про пекло сказано в Біблії, що люди там будуть знаходитись вічно. Одне місце прекрасне, а друге страшне. Третього місця не існує. Через п'ять хвилин після смерті ніхто вже не скаже, що зі смертю все закінчиться. Від особи Ісуса залежить усе. Наше вічне буття залежить від Єдиної особи – Ісуса Христа, і нашого ставлення до нього!

Під час моєї подорожі з лекційною програмою до Польщі, ми відвідали колишній концентраційний табір Освенцім. Страшні події відбувалися тут у часи третього рейху, з 1942 по 1944 роки тут отруїли газом і спалили більше півтори мільйона людей, переважно євреїв. У літературі закріпився вираз про це – «пекло Освенціма». Про цей вираз я роздумував, коли ми стояли в газовій камері, у якій за один раз гинуло близько шістьсот осіб. Це було неймовірно жорстоко. Але чи було це дійсно пеклом?

Ми, як екскурсійна група, мали можливість оглянути таку газову камеру тільки тому, що цьому нелюдському злочину прийшов кінець. Зараз це місце вільне для відвідувачів, тому що там уже нікого більше не мучать і не отруюють. Газове пекло Освенціма було обмежене у часі, пекло, про яке говорить Біблія, є вічним.

У холі музею Освенціма мій погляд упав на зображене розп'яття. Якийсь в'язень видряпав свою надію на Ісуса цвяхом на стіні. Цей художник також загинув в одній із газових камер. Але він знав свого спасителя Ісуса Христа. Хоч він і помер у такому страшному місці, небо для нього було відкрите. Із пекла ж, про яке нас Господь Ісус Христос попереджає у Новому Завіті (наприклад, Матей 7:13; 5:29-30; 18:8), нема ніякого виходу чи спасіння, якщо хтось туди потрапить. Бо пекло у порівнянні з Освенцімом «працює» вічно, і здійснити коротку екскурсію по пеклу неможливо.

Небо також є вічним. Це є те місце, куди нас хоче привести Бог. Тому дозвольте запросити Вас прийти на небо. Призовіть Ім'я Господа, і забронюйте цим місце в небі.

Якось після моєї лекції до мене звернулася схвильована молода жінка: «Невже це можливо – забронювати собі місце в небі? Це звучить, як бюро подорожей». Я з нею погодився: «Хто не бронює, той не досягає мети. Якщо ви, наприклад, хочете потрапити на Гавайські острови, то вам необхідно мати квиток». Вона запитала мене: «Але ж за квиток потрібно заплатити?!» – «О так, і за білет в небо також! Але це так дорого, що ніхто з нас не зможе його оплатити. Наші гріхи цього не допускають. А Бог не терпить у Себе на небі ніякого гріха. Той, хто після цього життя, хоче провести вічність у Бога в небі, повинен спочатку звільнитись від своєї вини. Це звільнення можливе тільки через когось, хто є безгрішним – і цею особою є Ісус Христос. Він єдиний може заплатити! І Він сплатив: Своєю кров'ю, Своєю смертю на хресті».

То що ж я повинен зараз зробити, щоб потрапити на небо?

Бог запрошує кожного з нас прийняти його спасіння. Багато місць з Біблії наполегливо закликають нас відповісти на Божий заклик:

- **«Силкуйтеся увійти тісними ворітьми»** (Лука 13:24).

- **«Покайтеся, бо наблизилося Царство Небесне!»** (Матей 4:17).
- **«Увійходьте тісними ворітьми, бо просторі ворота і широка дорога, що веде до погибелі, і нею багато ходять. Але тісні ті ворота, і вузька та дорога, що веде до життя, – і мало таких, що знаходять її!»** (Матей 7:13-14).
- **«Віруй у Господа Ісуса, і будеш спасений ти»** (Діяння 16:31).
- **«Ухопись за вічне життя, до якого покликаний ти»** (Тимофій 6:12).

Усі ці запрошення є дуже настійливі і конкретні. У них відчувається серйозність, вирішальність і невідкладність. Правильною відповіддю на запрошення до неба буде молитва, яка могла б звучати приблизно так:

«Господи Ісусе, я сьогодні прочитав, що потрапити на небо я можу тільки через Тебе. Я хочу в майбутньому бути з Тобою в небі. Тому врятуй мене від пекла, на яке я приречений через свою провину. Через свою безмежну любов до мене, Ти помер за мене на хресті, і заплатив цим за мої гріхи. Ти бачиш мою провину – від мого дитинства до тепер. Ти знаєш усі мої гріхи, які мені зараз відомі, і ті, які я вже давно забув. Тобі відомий кожен порух мого серця. Я перед Тобою, як відкрита книга. Таким, яким є, я не можу потрапити до Тебе в небо. Прошу Тебе, прости мені мої гріхи, за які я від серця жалію. Прийди зараз в моє життя і зроби його новим. Допоможи мені відмовитись від усього, що не є гідним перед Тобою, подаруй мені нові звички, які Ти благословляєш. Відкрий мені розуміння Твого слова в Біблії, допоможи мені зрозуміти, що Ти говориш, і дай мені покірне серце, щоб я робив все, що Тобі подобається. Стань від тепер моїм Господом. Я хочу слідувати за Тобою, покажи мені шлях, яким я повинен іти в усіх ситуаціях свого життя. Я дякую Тобі, що Ти мене почув. Що я зараз маю право бути Божою дитиною, яка колись побачить Тебе в небі. Амінь».

Проф., д.н.т. *Вернер Гімм (Werner Gitt)*

Переклад з німецької мови: *Наталія Герч (Natalia Hertsch)*